

759 omformuleres, således at det udtrykkeligt fremgår af stk. 1, at ransagning også omfatter andre lokaliteter end "hus", f.eks. skure og biler. Det vil efter lovudkastet fortsat være en betingelse for ransagning efter S 759, at der er grund til at antage, at den pågældende opholder sig på stedet. Dette krav vil altid være opfyldt, hvor ransagningen rettes mod lokaliteter, som den eftersøgte har rådighed over.

Bestemmelsen i stk. 2 er endvidere omformuleret, således at der med hensyn til reglerne om kompetence og udførelsesmåde m.v. henvises til lovudkastets regler i kapitel 73.

Om den nærmere udformning af reglerne om ransagning med henblik på anholdelse eller på fuldbyrdelse af en straffedom henvises til side 103 ff.

Til lovudkastets § 1, nr. 3.

Til § 793.

Bestemmelsen i stk. 1 indeholder en beskrivelse af de lokaliteter og genstande, der er omfattet af reglerne i kapitel 73.

Ransagning af de lokaliteter og genstande, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, anses af udvalget for de mest intense indgreb, mens de mindre indgribende ransagninger er beskrevet i stk. 1, nr. 2. Udgangspunktet for denne sondring, der er nærmere omtalt i betænkningens kapitel 2.4.2., er grundlovens § 72, der stiller krav om retskendelse for undersøgelse af hus og af breve og andre papirer. Stk. 1, nr. 1, omhandler de indgreb, der må anses for omfattet af grundlovens § 72, og indgreb, der i intensitet må sidestilles hermed, mens stk. 1, nr. 2, omfatter alle andre ransagninger.

Sondringen har betydning for den af udvalgets flertal foreslåede kompetenceregulering, hvorefter ransagninger, der er

omfattet af S 793, stk. 1, nr. 2, over for mistænkte kan besluttet af politiet uden retskendelse. Der henvises herom til lovudkastets § 796, stk. 1, og betænkningens kapitel 3.2. Sondringen har også betydning bl.a. for betingelserne for at foretage ransagning mod en mistænkt, jf. lovudkastets § 794, stk. 2.

Kapitel 73 omfatter kun indgreb, der er straffeprocessuelle tvangsindgreb. Om forståelsen af dette begreb henvises til betænkningens kapitel 2.1. Undersøgelser, som enhver lovligt kan foretage, eller som vedrører lokaliteter eller genstande, som er frit tilgængelige for politiet, er ifølge stk. 2 ikke omfattet af reguleringen. Udvalget har ikke forsøgt at fastlægge en præcis nedre grænse for, hvad der er ransagning og dermed omfattet af reguleringen, og hvilke undersøgelser politiet frit kan foretage, fordi de ligger under denne grænse. I betænkningens kapitel 2.3.1. diskuteres denne nedre grænse, der belyses ved eksempler. Om afgrænsningen af ransagning over for offentlige myndigheders kontrolforanstaltninger uden for strafferetsplejen henvises til kapitel 2.3.2.

Stk. 3, 1. pkt., indeholder en henvisning til reglerne om ransagning med henblik på anholdelse og fuldbyrdelse af en straffedom i retsplejelovens §§ 759 og 761. Se nærmere herom bemærkningerne til § 1, nr. 2. Af ordet "tillige" i lovudkastet følger, at politiet kan vælge mellem reglerne i §§ 759 og 761 samt kapitel 73, hvilket har praktisk betydning, hvor der foretages ransagning både med henblik på f.eks. at finde spor af en forbrydelse og at anholde den for forbrydelsen mistænkte person. I øvrigt er betingelserne i de to regelsæt i alt væsentligt identiske, jf. kapitel 5.6., side 103 f.

Bestemmelserne i stk. 3, 2. og 3. pkt., indeholder en afgrænsning af ransagning over for de straffeprocessuelle legemsindgreb og indgreb i meddelelshemmeligheden, som er reguleret henholdsvis i det på grundlag af betænkning nr. 1104/87 fremsatte lovforslag og i retsplejelovens kapitel 71. Da forslaget til regler om legemsindgreb også

omfatter visitation af det tøj, som en person er iført, foreslås det, at sådan visitation, som ellers er omfattet af ordlyden af § 793, stk. 1, nr. 2, holdes uden for reguleringen i kapitel 73. Derimod anses undersøgelse af tøj i øvrigt samt tasker, som medbringes af en person, for omfattet af reglerne om ransagning. Se nærmere herom side 39 f.

Reglerne om indgreb i meddelelshemmeligheden i retsplejelovens kapitel 71 omfatter aflytning eller anden undersøgelse af meddelelser under forsendelse eller afgivelse. Undersøgelse af en meddelelse, der er kommet frem til modtageren, eller som beror hos afsenderen, skal foretages efter reglerne om ransagning.

Til § 794.

Retsplejelovens §§ 794 og 795 sondrer mellem ransagning hos en sigtet og hos en ikke sigtet. Denne sondring foreslås i princippet opretholdt. Det foreslås dog, at sondringen ændres, således at det afgørende ikke bliver, hvorvidt der formelt er rejst sigtelse mod den pågældende, men om der foreligger en vis mistanke, jf. nærmere side 48 ff. Ved afgørelsen af, om ransagning skal anses for rettet mod en mistænkt eller ej, er det mistanken mod den person, der har rådighed over lokaliteten eller genstanden, der har betydning, mens ejerforholdet ikke er afgørende.

Bestemmelserne i lovudkastets § 794, stk. 1 og 2, erstatter den nugældende § 794. Reglerne indeholder de materielle betingelser for at foretage ransagning hos en mistænkt og beskriver de krav, der skal være opfyldt med hensyn til kriminalitetens art, mistankens styrke og indgrebets betydning for efterforskningen, jf. nærmere kapitel 3.1., side 55 ff.

Betingelserne for at foretage ransagning af den i § 793, stk. 1, nr. 1, nævnte art, (d.v.s. af boliger, husrum, dokumenter, papirer og lignende samt indholdet af aflåste genstande) er strengere end for andre ransagninger, idet